

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1013/2020
28.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Драган Радојчић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа привремени заступник Мирјана Рашковић, адвокат из ... и ВВ из ..., коју заступа пуномоћник Велисав Б. Илић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене Јагоде Гајић изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3588/19 од 16.05.2019. године, у седници одржаној 28.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3588/19 од 16.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене ВВ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3588/19 од 16.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 424/16 од 22.10.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено према туженом ББу да тужилац има право наслеђивања по основу закона са уделом од 1/2 на заоставштини оставиоца – мајке пок. ГГ бивше из ..., која се састоји од непокретности уписане у лист непокретности број ... КО ... и то кп бр ...– земљиште под зградом објектом од 0.01,49 ха, земљиште уз зграду – објекат од 0.05,00 ха, воћњак друге класе од 0.01,44 ха, све укупне површине од 0.07,93 ха, односно да је сувласник на идеалној половини непокретности – објекту број 1 уписаном у листу непокретности број ... КО ... с правом укњижбе код Службе за катастар непокретности Обреновац што су тужени дужни признати и дозволити да се тужилац на основу ове пресуде као табуларне исправе укњижи код СКН Обреновац као сувласник са 1/2 идеалног дела на непокретностима уписаним у лист непокретности број ... КО Ставом другим изреке утврђено је да је ништав и да не производи правно дејство према тужиоцу уговор о купопродаји ОПУ:571-2016 од 03.06.2016. године, закључен између туженог ББ као продавца и тужене ВВ као купца у делу који се односи на продају 1/2 идеалних делова непокретности уписаној у листу непокретности број ... КО ..., описаних у претходном ставу изреке на којој је тужилац сувласник по основу наслеђивања на основу закона иза смрти мајке пок. ГГ, што су тужени дужни признати и дозволити да се тужилац на основу ове пресуде као табуларне исправе укњижи код СКН Обреновац као сувласник

за 1/2 идеалног дела на непокретности уписаној у лист непокретности број ... КО Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 127.106,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3588/19 од 16.05.2019. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена ВВ је изјавила посебну ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Образложења побијаних пресуда у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права поводом наследно-правних захтева после правноснажности решења о наслеђивању и правила да се право својине наслеђивањем стиче у тренутку отварања наслеђа на имовини умрлог, јер заоставштина по сили закона прелази на оставиочеве наследнике у тренутку његове смрти. Нижестепени судови су о захтеву за ништавост уговора одлучили на основу конкретне чињеничне подлоге и утврђеног чињеничног стања, што не може бити разлог за изјављивање ревизије по члану 407. став 2. ЗПП, а због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може изјавити. Тужена уз ревизију није доставила различите одлуке у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе.

На основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 27.09.2016. године, са тужбеним захтевом за утврђење права својине по основу наслеђа и ништавости уговора о купопродаји у погледу наследног дела, а означена вредност предмета спора у тужби износи 250.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић